

*Megépül védő szállásunk
a csonka csúcson
kövel mésszel deszkával cseréppel
aztán meg kijavítjuk
csonka kúpra
Építünk várromokat.*

BISZTRAY ÁDÁM

Időszámítás

*Csak azt nem tudod meg soha,
az ELŐTTE előtt mi lehetett.
Csak azt nem tudod, benned meddig tart,
a fecske gyors szívében meddig,
s hová nyújtózik a fejedelmi hárs
város alá bújt gyökerén.
Hosszú kín a részed vagy szűk öröm,
homokóra kelyhével egyformán méretik,
gyerekarcon éjjéli piros láz.
Minden öblöt kitölt az egyenlőn MAGAS és MÉLY,
átviharzik a leszűrt cöveken, hogy hol kezdődik,
de annyit ér, amit belőle felfog a fájdalom.
És arany iriszébe fogja egy találkozás,
ismerkednek egymással villannyal befutott ujjak,
ölelkező, felhevült menyétek.
Addig van, míg benned lüktet és hordoz téged,
könnyű árnyékát sima, tavaszi ág.*

Esti kaptár, alvó cimbalom

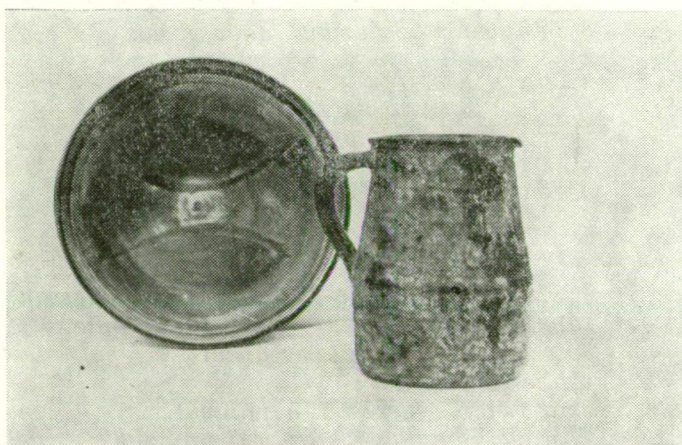
*Csicser oldalában a körtés elvirágzik lassan,
áteső fényben a rőt gyepen fehér pille,
virágvasárnapi messiás a kert.
Nem látod többé,
kard éléről lecsúszik a pillanat.
Árkolt, gömbölyű kövekkel telidobált utcád felett
egy másik kanyarog.*

*Folyód a fák közé villog fel,
gázló vékony ezüstjén lobban át.*

*Ne ijesszen, hogy nem ismernek fel,
de magad akartad így, láthatatlan,
Köpenyed foszló kannavirág, de a sok közül melyik.
Köréd pergeti hangos gyöngyeit a harmat,
többé ne kopogtass,
maradj a hűlő udvaron,
megbolydulna benti béke és lélegző homály,
mint esti kaptár, alvó cimbalom.*

Hármas gyűrűben

*Téged kereslek, pusztító,
és szolgálidba ütközöm,
márvány, levegő és tenger
hármas gyűrűben fognak körül.
A parázs hangja mögött hallgatsz,
míg elvesztő útján lökdös engem
lépcsőid síkos éje.
Hátrálsz előlem vagy körülfolysz,
kődökből kővé csomósulsz össze,
nincs arcod, arcodban csont,
de egy vállszijas Mauser ágaskodik kezében,
célgömbje rajtam sétál, mint a légy.*

VÉGVÁRI GYULA MUNKÁJA